

(КАТО БЕЗЪМЕНЪ ГОВОРИМЪ) АЗЪ САМЪ ПОВЕЧЕ. ВЪ ТРЪДОВѢ ТЕ ПО МНОГО, ВЪ РАНЫ ТЕ ІОЩЕ ПО МНОГО, ВЪ ТЕМНИЦЫ ТЕ НАЙ МНОГО, И ВЪ СМЕРТИ ТЕ МНОГО ПЖТИ.

24 Ѡ 'Ісдѣи те пѣть пжти по четыридесятъ (раны) безъ ѣднѧ пріѧхъ:

25 Трѣ пжти бѣенъ выдохъ съ тоѧги, ѣднѧшъ съ камениѣ ме побиваха, трѣ пжти се потопаи корабляхо съ мене: (цѣлѧ) дѣнь и (цѣла) нощь стоѧхъ въ жалочинѧ та (морска):

26 Много пжти пстешествовахъ, (пострадахъ) бѣды въ рѣки, бѣды ѿ разбойницы, бѣды ѿ сродницы, бѣды ѿ ѡзычницы, бѣды въ градовѣ те, бѣды въ пстѣни те, бѣды въ морѣ то, бѣды по междоубици те братѣа:

27 (Тжрпѣлѧ самъ) трѣдѧ и невола, въ неспаванѣа много пжти, въ гладъ и въ жажду, въ постъ много пжти, въ зима и въ голодѧ.

28 Ѡсвѣнь внѣшны те (бѣды), ката дѣнь самъ ѿвѣколенъ ѿ людѣе, и грѣшамсе за сѣчки те цѣрквы.

29 Кой ѣ боленъ, та не болевѧмъ и азъ (съ него); кой се соблазнава, та се не распѧлювамъ и азъ (за него ѿ ревность);

30 Ако трѣбѧва да се хвалѧмъ, ще да се похвалѧмъ (за

ѡнѧ работы, който самъ сотвориѧхъ) съ моѧ та нѣмошь.

31 Бѣхъ и Ѡтѣцъ на-Гѧа нашегѧ 'Ісуса Хрѣта знае, който ѣ благословѣнъ во вѣки, зашѡ не лажѧмъ.

32 ВЪ Дамаскъ (ѡпредѣленныо) народоначѧлникъ ѿ Арѣѧа царѧ вѧрдѣше градъ Дамаскъ, понѣже искаше да ме хване:

33 И въ кошница ме спастѣха по стѣнѧ та презъ ѣдинъ прозорѣцъ, и (такѧ) извѣгнахъ ѿ рѣцѣ те мѧ.

ГЛАВА ВІ

ВОИСТИННЪ НЕ МЕ ПОЛЪЗѧВА ДА СЕ ПОХВАЛИМЪ: зашѡто ще да дойдѧмъ въ видѣнѣа и ѿкровѣнѣа Гѧни.

2 Знаѧмъ челоѣка во Хрѣта, който, предъ четыринѧдесѧтъ годѣны выдѣ грабнатъ до трѣто то нѣко (съ тѣло то ли, не знаѧмъ: илѣ безъ тѣло то, не знаѧмъ: Бѣхъ знае):

3 И знаѧмъ, зашѡ тоѧ челоѣкъ (ѧ съ тѣло то ли, илѣ безъ тѣло то, не знаѧмъ, тоѧ Бѣхъ знае):

4 Грабнатъ ѣ бѧлъ въ рѧй, и чѧлъ ѣ неизречѣнны дѧмы, който не ѣ возможно да изговѣри челоѣкъ.

5 За такѧвъ челоѣкъ ще да се похвалѧмъ: ѧ за сѣбе не щѧмъ да се похвалѧмъ, самъ за мой те нѣмоши.